

تحلیل وضعیت آموزش و پژوهش در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی

حمید قاسمی^{۱*}، سید فرشید محمدیان توتکله^۲، سید کاظم حسینی^۲، مجتبی طولابی^۲، محمدعلی ترکمان
عزیزی^۲

۱. دانشیار گروه مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور تهران

۲. دانشجوی دکتری گروه مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور تهران

چکیده

هدف پژوهش حاضر، تحلیل وضعیت آموزش و پژوهش در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی از ابعاد رشته تحصیلی دانشگاهی، کارگاه، آموزش کوتاه مدت، انتشار کتاب، مقاله و انواع پژوهش بود. برای اجرای پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شد. جامعه آماری شامل تمامی گزارش‌های مربوط به معرفی رشته تحصیلی، کارگاه‌های برگزار شده، آموزش‌های کوتاه مدت، کتاب‌ها، مقالات و پژوهش‌های نمایه شده در پایگاه‌های داده معتبر بودند. در تمامی محورها تلاش شد تا کل جامعه شناسایی شده تا پایان سال ۱۳۹۹ مورد بررسی قرار گیرد. برای جمع‌آوری داده‌ها از برگه و دستورالعمل کدگذاری بر مبنای مقوله‌های مورد بررسی و داده‌های معرف در شناسایی وضع موجود فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی بود. برگه و دستورالعمل کدگذاری با آزمون کوکران از داده‌های جمع‌آوری شده از ده نفر از متخصصان مدیریت ورزشی با میزان ۰/۸۹ از نظر روایی صوری و محتوایی تأیید شد. در ادامه با یک مجموعه واحد، داده‌های دو کدگذار جمع‌آوری و با آزمون پی اسکات میزان قابل قبول ۰/۷۷ برای پایایی به‌دقت آمد. یافته‌ها نشان داد که ۷۱ مقاله به زبان فارسی با موضوع رویدادهای ورزشی وجود دارد که از سال ۱۳۹۲ روند افزایشی داشته است. تعداد ۱۹ کارگاه برگزار شده در سطح کشور و ۷ کارگاه در سطح بین‌المللی شناسایی شد که بیشترین موضوع آن به برنامه‌ریزی رویداد اختصاص داشت. تعداد ۴۶ عنوان کتاب فارسی و ۱۹ کتاب به زبان انگلیسی شناسایی شد که از سال ۱۳۹۰ روند کتاب فارسی رو به افزایش بود و انتشارات حتمی و بامداد کتاب بیشترین فراوانی چاپ کتاب به زبان فارسی را داشتند. تعداد ۷۴ پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و گزارش‌های پژوهشی شناسایی شد که دوسوم آن مربوط به دانشگاه‌های دولتی و الباقی مربوط به دانشگاه‌های پیام نور، آزاد اسلامی و غیرانتفاعی بودند.

واژگان کلیدی: مدیریت رویدادهای ورزشی، کارگاه‌های آموزشی، کتاب درسی، مقاله، پایان‌نامه

* Email: ghasemione@yahoo.com

Analysis of education and research in the field of sports event management

Hamid Ghasemi ^{1*}, Seyed Farshid Mohammadian Tutakleh ², Seyed Kazem Hosseini ², Mojtaba Toolabi ², Mohamad Ali Torkaman Azizi ²

1. Associate Professor, Department of Sport Management, Payame Noor University, Tehran

2. PhD Student, Department of Sport Management, Payame Noor University, Tehran

Abstract

The purpose of this study was to analyze the status of education and research in the field of sports event management from the dimensions of university education, workshops, short-term education, publishing books, articles and types of research. Content analysis method was used to conduct the research. The statistical population included all reports related to the introduction of the field of study, workshops held, short-term trainings, books, articles and researches indexed in valid databases. In all areas, efforts were made to examine the entire identified community by the end of 1399. To collect data from the sheet and coding instructions were based on the categories studied and the data were used to identify the current state of educational and research activities in the field of sports event management. The sheet and coding instructions were confirmed by Cochran's test from data collected through ten sport management specialists with a rate of 0.89 in terms of face and content validity. Then, with a single source, the data of two coders were collected and an acceptable value of 0.77 for reliability was obtained by P-Scott test. Findings showed that there were 71 articles in Persian on the subject of sports events, which has been increasing since 1392. A total of 19 workshops were held nationwide and 7 workshops were identified internationally, most of which were dedicated to event planning. 46 titles of Persian books and 19 books in English were identified, which has been increasing since 2011, and Hatami and Bamdad Ketab Publications had the highest frequency of printing books in Persian. A total of 74 thesis, dissertations, and research reports were identified, two-thirds of which belonged to public universities and the rest to Payame Noor, Azad-e-Islami and non-profit universities.

Keywords: Sports Event Management, Workshops, Textbook, Article, Thesis

* Corresponding Author; Email: ghasemione@yahoo.com

۱. مقدمه

نظام آموزش دانشگاهی برای مواجهه مناسب با شرایط حاکم بر جامعه و تربیت نیروی مؤثر، نسل‌های مختلفی را تجربه کرده است. در نسل اول دانشگاهی تأکید بر آموزش بود و نسل دوم اهمیت پژوهش را برجسته کرد. نسل سوم دانشگاهی با عنوان دانشگاه کارآفرین بر نظامی ارزش‌آفرین و تربیت نیروهای متخصص با رویکرد ارزش‌آفرینی تأکید دارد. نسل چهارم دانشگاهی بر نیازمحوری و تأکید بر تربیت نیرو متناسب با نیازهای جامعه و همین‌طور برخوردار از خلاقیت برای نوآوری‌های لازم تأکید می‌کند. به همین ترتیب در هر یک از رشته‌ها و گرایش‌های دانشگاهی، تلاش‌های پیوسته‌ای برای ورود به نسل‌های جدید برداشته می‌شود. از ملزومات این امر و برای داشتن یک برنامه مناسب، نیاز به شناخت وضع موجود هر رشته از ابعاد مختلف است (مدرسی سریزدی، عباس پور، سخدری، غیائی ندوشن، ۱۳۹۹). علوم ورزشی سال‌ها در قالب یک رشته معرفی می‌شد اما به‌مرور و با تخصصی شدن این حوزه، رشته‌هایی چون مدیریت ورزشی، فیزیولوژی ورزشی، بیومکانیک ورزشی، رفتار حرکتی و آسیب‌شناسی و حرکات اصلاحی از درون آن شکل گرفتند. رشته مدیریت ورزشی در ایران از سال ۱۳۹۵ در قالب ۶ گرایش «برنامه‌ریزی راهبردی»، «بازاریابی»، «مدیریت رسانه»، «مدیریت رویداد»، «مدیریت اماکن و تجهیزات» و «مدیریت اوقات فراغت و فعالیت‌های تفریحی» در دانشگاه‌های ایران تدریس شد. یکی از گرایش‌های مهم تحصیلی مدیریت رویدادهای ورزشی است زیرا اغلب محصولات پررونق ورزشی و اثرگذار بر دیگر محصولات وابسته به برگزاری رویدادهای ورزشی است (قاسمی، کشکر، راسخ و ایزدپرست، ۱۳۹۹). ظهور هر گرایش تخصصی در یک‌رشته ورزشی وابسته به نیازهای بازار و ظرفیت‌های پشتیبانی‌کننده آموزشی و پژوهشی در آن زمینه است. بدیهی است که از مهم‌ترین ظرفیت‌های آموزشی می‌توان به انواع درس و دوره آموزشی کوتاه و بلندمدت اشاره کرد. همچنین از بابت ظرفیت‌های پژوهشی نیز می‌توان به انواع کتاب و گزارش‌های پژوهشی مانند پایان‌نامه و مقاله تأکید داشت. سال‌ها درس مدیریت ورزشی و زیرمجموعه آن مدیریت رویدادهای ورزشی به‌عنوان تک‌درس در رشته تربیت‌بدنی و مقاطع مختلف تدریس می‌شد. با شکل‌گیری گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی در مقطع کارشناسی ارشد، دروس اصلی «مدیریت راهبردی رویدادهای بزرگ ورزشی»، «مدیریت روابط عمومی و بین‌الملل در ورزش»، «مدیریت امنیت و ایمنی در مسابقات ورزشی»، «آشنایی با سازمان‌های بین‌المللی در ورزش»، «مدیریت بازاریابی در رویدادهای ورزشی» و «سمینار در مدیریت رویدادهای ورزشی» برای آن ارائه شد. طول این دوره دو سال است و دروس آن اغلب نظری و پژوهشی با ۳۲ واحد شامل دروس «شش واحد پایه»، «۱۴ واحد تخصصی»، «شش واحد انتخابی» و «شش واحد پایان‌نامه» می‌باشد. مهم‌ترین توانایی‌های تخصصی مورد انتظار از دانش‌آموختگان این گرایش ورزشی شامل «مدیریت و برگزاری رویدادها و مسابقات ورزشی داخلی»، «خدمات مشاوره‌ای در زمینه‌های گوناگون برگزاری رویدادهای ورزشی»، «توانایی انجام مسئولیت‌های بخش‌های مختلف رویدادهای بین‌المللی ورزشی در داخل کشور»، «مدیریت کمیته‌های اجرایی و مسابقات فدراسیون‌های ورزشی کشور» و «برگزاری کارگاه‌های آموزشی در زمینه رویدادهای ورزشی برای سازمان‌ها، فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی کشور» پیش‌بینی شده است (کمیته علوم ورزشی، ۱۳۹۰). در دوره دکتری تخصصی مدیریت ورزشی نیز یک درس تخصصی مرتبط بنام مدیریت رویدادهای ورزشی ملی و بین‌المللی با سرفصل‌های «آشنایی با جنبش المپیک و بازی‌های المپیک تابستانی، زمستانی و جوانان»، «آشنایی با کمیته بین‌المللی المپیک و کمیته برگزاری بازی‌ها»، «آثار اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی المپیک»، «مدیریت و ساختار اداری، منابع انسانی و مالی جام جهانی»، «آثار اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی جام جهانی»، «آشنایی با مدیریت رویدادهای بزرگ جهانی و بین‌المللی رشته‌های مختلف ورزشی»، «مدیریت رویدادهای محلی، منطقه‌ای و ملی»، «نقد و بررسی رویدادهای ملی و جهانی و کشورهای اسلامی» در نظر گرفته شده است (کمیته علوم ورزشی، ۱۳۹۵). عیدی و یوسفی (۱۳۹۵) با تحلیل سوات روی میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در ایران به این نتیجه رسیدند که امکان میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی به لحاظ حقوقی در ایران وجود ندارد اما ظرفیت انسانی و مکانی برای این امر وجود دارد. میراجایا و سوارس (۲۰۱۷) با بررسی آموزش عالی در مدیریت رویدادهای ورزشی و پیشینه مقالات آموزش عالی منتشرشده در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی، از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۱۴ دریافتند که «برنامه درسی، دانش، کارورزی، یادگیری تجربی، یادگیری خدمات، اشتغال‌زایی، تعلیم و تربیت، جنسیت، فناوری و یادگیری الکترونیکی، جهانی‌سازی و امور بین‌الملل، فرآیند اعتبارسنجی و کیفیت» در

توسعه نقش مثبت دارند. علاوه بر این، مدیریت رویدادهای ورزشی باید از طریق رویکردهای جدید آموزشی که امکان بهبود تفکر انتقادی را فراهم می‌آورد، میزان خوداشتغالی را افزایش دهد و پویایی اجتماعی و اقتصادی فعلی را به فرصتی برای افزایش کیفیت برنامه‌ها و جهت‌گیری آن‌ها به سمت جهانی‌سازی و بین‌المللی شدن تبدیل کند. امری (۲۰۱۶) با بررسی مدیریت رویدادهای بزرگ ورزشی در گذشته، حال و آینده و مرور رویدادهای بزرگ ورزشی در ده سال گذشته دریافت که موفقیت مدیریت رویدادهای بزرگ ورزشی مبتنی بر مدیریت مؤثر و کارآمد در روابط سه‌جانبه ورزش، رسانه‌ها و سرمایه‌گذاران رویداد با تأکید بر محدود کردن وقایع شانس است. این نتیجه بر علمی شدن رویدادهای ورزشی و لزوم شناخت محرکه‌های تاریخی و آینده صنعت رویداد، برای درک بهتر اقتصاد، فن‌آوری و فرهنگ همراه با برگزاری رویدادهایی ایمن‌تر، حرفه‌ای‌تر و مشتری‌پسندتر تأکید دارد. مطالعات مختلفی روی مقالات و کتاب‌های با محتوای مدیریت ورزشی و سهم مدیریت رویدادهای ورزشی در آن‌ها صورت گرفته است (عسگری، الهی و پورسلطانی، ۱۳۹۳؛ موسوی، رضانی نژاد و ابراهیم پور، ۱۳۹۸). یکی از پایگاه‌های داده که اغلب مقالات فارسی و انگلیسی در حوزه‌های مختلف از جمله رویدادهای ورزشی در آن نمایه شده است، پایگاه داده گوگل اسکولار است. گوگل اسکولار یک موتور جستجوی رایگان و تقریباً جامعی است که با دارا بودن منابع بسیار زیاد می‌تواند اکثر منابع مطالعاتی موردنیاز را فراهم کند (نیکنام، ۱۴۰۰). اغلب کتاب‌های ورزشی از جمله کتاب‌های با موضوع مدیریت رویدادهای ورزشی در خانه کتاب نمایه شده است. پایگاه اینترنتی این مؤسسه به‌منظور در دسترس قرار دادن اطلاعات کتاب‌ها، در سال ۱۳۷۷ تأسیس شده است (عابدی و شواخی، ۱۳۸۹). در سالهای اخیر از لحاظ کمی و کیفی کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت متعددی در حوزه مدیریت ورزشی برگزار شده است، اما فراوانی این کارگاه‌ها در حوزه مدیریت رویدادهای ورزشی، نیاز به جستجوی بیشتری دارد. رویدادهای ورزشی به دلیل ماهیتشان که برگزاری مسابقات و مراسمات ورزشی در سطوح مختلف محلی، ملی، بین‌المللی و جهانی است و به هماهنگی‌ها و تصمیم‌گیری‌های زیادی وابستگی دارد که یک سیستم مدیریتی قوی برای اثربخشی و کارآیی در انواع رویدادها طلب می‌کند (عیدی و یوسفی، ۱۳۹۵). تربیت مدیران و کارکنان اثر بخش در این حوزه وابسته به یک نظام آموزشی مبتنی بر پژوهش و کاربرد است. از این رو این پرسش کلی پژوهشی ایجاد شد که وضعیت آموزشی و پژوهشی در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی چگونه است؟

۱-۱. پیشینه پژوهش

پژوهشی که مبتنی بر تحلیل جامع حوزه تخصصی مدیریت رویدادهای ورزشی در ابعاد مختلف آموزشی و پژوهشی یافت نشد. با اینحال نیکنام (۱۴۰۰) در پژوهش خود بر روی کتاب‌های مدیریت رویدادهای ورزشی دریافت که بیشترین توجه به مدیریت برگزاری رویداد، مباحث ایمنی، امنیت و بهداشت رویداد و بازاریابی رویداد بوده است. تامسون و همکاران (۲۰۱۹) در بررسی نظام‌مند پیشینه رویدادهای بزرگ ورزشی در مجلات انگلیسی زبان دریافتند که گروه کوچکی از دانشگاهیان در کشورهای خاص بر روی موضوع رویدادهای ورزشی متمرکز شده‌اند. شریفیان و همکاران (۱۳۹۸) در مطالعه مقالات مدیریت ورزشی یافتند که گرایش به سمت رفتار سازمانی و بازاریابی بود. موضوع مدیریت رویدادهای ورزشی کمترین تعداد مقالات را به خود اختصاص داده بود. عظیم‌زاده و همکاران (۱۳۹۹) با تحلیل محتوای مقالات مدیریت ورزشی نشان دادند که بیشتر مقالات مربوط به حوزه رفتار سازمانی بود و پس از آن روند گرایش به سمت بازاریابی، کارآفرینی و کسب‌وکار افزایش می‌یابد. نتایج این پژوهش نیز سهم ناچیزی برای حوزه مدیریت رویدادهای ورزشی نشان می‌دهد. در پژوهش تکلی (۱۳۹۶) روی عناوین پژوهش‌های مدیریت ورزشی دانشگاه تهران، گزارش شد که بیشتر موضوعات به اردو و اوقات فراغت و کم‌ترین موضوعات به رویداد ورزشی اختصاص دارد. دولت‌شاه، صابونچی و قاسمی (۱۳۹۴) در بررسی وضعیت کتب درس مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی در دانشگاه‌های ایران یافتند که وضعیت کتب مدیریت و طرز اجرای مسابقات از دیدگاه اساتید و دانشجویان از بعد محتوایی مناسب نیست ولی از بعد ساختاری و صوری مناسب است. عسکری و همکاران (۱۳۹۳) در تحلیل محتوای مقالات مدیریت ورزشی نشریه پژوهش در علوم ورزشی، دریافتند که بیشتر مقالات مربوط به حوزه مطالعاتی

رفتار سازمانی و روانشناسی مدیریت بود و سهمی برای مدیریت رویدادهای ورزشی دیده نشد. است. عسکری زردابی و همکاران (۱۳۹۳) با تحلیل حیطة مطالعاتی مقالات مدیریت ورزشی بر مبنای گرایش‌های مقطع کارشناسی ارشد، دریافتند که بیشتر مقالات به ترتیب مربوط به گرایش‌های اوقات فراغت و ورزش‌های تفریحی، بازاریابی ورزشی، مدیریت راهبردی سازمان‌های ورزشی، مدیریت رسانه‌های ورزشی و سپس مدیریت رویدادهای ورزشی و مدیریت اماکن و تأسیسات ورزشی بودند. اسموکر و گراپندورف (۲۰۱۸) نیز در بررسی مقالات مدیریت ورزشی دریافت که بیشتر آن‌ها در حیطة سازمان‌دهی، امور کارکنان و مباحث مالی بوده‌اند. پیتز و همکاران (۲۰۱۴) با تحلیل فصلنامه مدیریت ورزش اروپا در بازه زمانی ۱۹۹۴ تا ۲۰۱۰ دریافتند که اکثریت قریب به اتفاق مقالات در چهار حوزه مدیریتی «مدیریت و مهارت‌های سازمانی در ورزش»، «کسب‌وکار ورزشی در بافت اجتماعی»، «بازاریابی ورزش» و «اقتصاد ورزش» هستند. کوارترمن و همکاران (۲۰۱۰)، شیلبری (۲۰۱۰) و پدرسن و پیتز (۲۰۰۵) نیز با تحلیل محتوای نشریات بین‌المللی مدیریت ورزشی بر وجود تفاوت معنادار بین حوزه‌های مطالعاتی و کمبود توجه به موضوع رویدادهای ورزشی تأکید کردند. مروری بر پژوهش‌های انجام‌شده نشان داد که پژوهشی جامع درباره رشته مدیریت رویدادهای ورزشی انجام‌نشده است و یک بررسی جامع در این خصوص می‌تواند به بازنگری درباره دوره‌های آموزشی دانشگاهی کمک کند و ظرفیت برگزاری دوره‌های مربوطه را برای تربیت نیروهای متخصص و کارآمد افزایش دهد.

۲. روش تحقیق

برای اجرای پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شد. جامعه آماری شامل تمامی گزارش‌های مربوط به معرفی رشته تحصیلی، کارگاه‌های برگزارشده، آموزش‌های کوتاه‌مدت، کتاب‌ها، مقالات و پژوهش‌های نمایه شده در پایگاه‌های داده معتبر بودند. مهم‌ترین پایگاه‌های داده موردبررسی شامل خانه کتاب، گوگل اسکولار، سایت‌های دانشکده‌های علوم ورزشی، پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، کمیته و آکادمی ملی المپیک، اداره کل تربیت‌بدنی وزارت علوم و تحقیقات و فناوری، معاونت تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش و پرورش، فدراسیون‌های ورزشی و دیگر منابع دارای اطلاعات در محورهای موردبررسی آموزشی و پژوهشی در رویدادهای ورزشی بودند. در تمامی محورها تلاش شد تا کل جامعه شناسایی شده تا پایان سال ۱۳۹۹ موردبررسی قرار گیرد. برای جمع‌آوری داده‌ها از برگه و دستورالعمل کدگذاری بر مبنای مقوله‌های موردبررسی و داده‌های معرف در شناسایی وضع موجود فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی در زمینه مدیریت رویدادهای ورزشی بود. برگه و دستورالعمل کدگذاری با آزمون کوکران از داده‌های جمع‌آوری شده از ده نفر از متخصصان مدیریت ورزشی با میزان ۰/۸۹ از نظر روایی صوری و محتوایی تأیید شد. در ادامه با یک مجموعه واحد، داده‌های دو کدگذار جمع‌آوری و با آزمون پی اسکات میزان قابل قبول ۰/۷۷ برای پایایی به دست آمد.

۳. یافته‌های تحقیق

با مرور مقالات، تعداد ۷۱ مقاله به زبان فارسی با موضوع رویدادهای ورزشی در نشریات پژوهشی مدیریت ورزشی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۹ شناسایی شد که از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۹ در هر سال یک مقاله، در سال ۱۳۹۱ سه و در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ هرکدام ۴ مقاله، سال ۱۳۹۴ بیشترین فراوانی یعنی ۱۴ مقاله، سال ۱۳۹۵ به بعد ۷ مقاله ملاحظه شد. در مجموع ۷۹ نویسنده در تولید ۷۱ مقاله نقش داشته‌اند که در میان آن‌ها ۷ نویسنده شامل «حسین عیدی، لقمان کشاورز، غلامعلی کارگر، نوید اسدی، حسن بحرالعلوم، بهمن عسگری و اکبر جابری» دارای دو مقاله بوده‌اند و ۶۵ نویسنده دارای یک مقاله بودند. بیشترین تعداد مقالات دارای دو نویسنده (۳۶/۶۲ درصد) و تعداد چهار نویسنده کمترین مقدار (۲/۸۲ درصد) و تعداد یک نویسنده (۳۳/۸ درصد) و سه نویسنده (۲۶/۷۶ درصد) فراوانی داشتند. نویسنده اول با مدرک دکتری، بیشترین فراوانی (۶۳/۴ درصد) و با مدرک کارشناسی ارشد (۳۶/۶ درصد) سهم داشتند. بیشترین وابستگی نویسنده مقالات ابتدا مربوط به دانشگاه آزاد اسلامی به میزان ۱۶/۸ درصد مقالات (دانشگاه آزاد کرمانشاه ۵/۶ درصد) و سپس دانشگاه رازی کرمانشاه به

میزان ۱۲/۷ درصد مقالات و بعد به ترتیب دانشگاه پیام نور (۸/۴ درصد)، گیلان (۷ درصد)، تهران (۶ درصد)، فردوسی (۵ درصد) و سایر دانشگاه‌ها با کمتر از ۵ درصد قرار داشتند. بیشترین روش پژوهش استفاده‌شده در مقالات به روش پیمایش کمی (۷۸/۹ درصد)، اکتشافی (۹/۹)، ارزشیابی (۹/۹) و کمترین مقدار به توسعه‌ای (۱/۴ درصد) اختصاص داشته است. بیشترین نمونه‌گیری از اسناد رسمی (۱۲/۷ درصد)، مدیران ورزشی (۱۱/۳ درصد) و دست‌اندرکاران حوزه ورزش (۱۱/۳ درصد) و سایر جوامع و نمونه‌ها در درصدهای پایین‌تر و کمتر از ده درصد بوده‌اند. بیشترین نوع نمونه‌گیری تمام شمار (۳۶/۲ درصد) و در موارد بعدی تصادفی ساده (۲۵/۴ درصد)، غیر تصادفی هدفمند (۱۴/۱ درصد)، تصادفی نظام‌مند (۱۴/۱ درصد) و بعد سایر موارد بوده‌اند. بیشترین متغیر یا مقوله مورد بررسی شامل مدیریت رویداد (۱۲/۷ درصد)، داوطلبان (۱۲/۷ درصد) و توسعه گردشگری (۱۲/۷ درصد) بوده است. پس‌از آن ارزیابی موفقیت ورزشکاران و مربیان (۱۱/۳ درصد)، امکان‌سنجی برگزاری (۸/۵)، امنیت رویداد (۷ درصد)، بازاریابی (۵/۶ درصد)، اثر بر جامعه میزبان (۵/۶ درصد)، توسعه ورزش (۴/۲)، ارزیابی کیفیت برگزاری (۴/۲) و متغیرهای اثر بر شهر میزبان، تماشاگران، توسعه پایدار، توسعه درآمدزایی، تماشاگران هر کدام (۲/۸ درصد) و حقوق ورزشی (۱/۴ درصد) است. انواع ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه محقق ساخته (۳۲/۴ درصد)، پرسشنامه استاندارد (۳۱ درصد)، چک‌لیست (۱۹/۱۷ درصد)، مصاحبه (۱۱/۳)، ترکیبی (۴/۲) و نامشخص (۱/۴ درصد) بودند. در مقالات به میزان ۳۹/۴ درصد از انواع روش‌های تحلیل داده‌های کمی، ۳۳/۸ درصد از روش تحلیل ترکیبی، در ۲۱/۱ درصد از روش کمی و ۵/۶ درصد نامشخص بودند. بیشترین تعداد مقالات رویدادهای ورزشی در نشریه مطالعات مدیریت ورزشی (۱۵/۵ درصد)، نشریه مدیریت ورزشی (۷ درصد)، هر یک از نشریات پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی و مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش به میزان ۵/۶ درصد و سایر موارد به میزان کمتر از ۵ درصد سهم داشتند. در مجموع جدول ۱ وضعیت مقالات با موضوع رویدادهای ورزشی به زبان فارسی از نظر وجود اختلاف معنی‌دار در فراوانی‌ها را نشان می‌دهد.

جدول ۱. وضعیت مقالات با موضوع رویداد ورزشی به زبان فارسی از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۹

ردیف	متغیر مورد بررسی	نتیجه آزمون خی دو	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۱	تفاوت تولید مقاله در هر سال	۵۰/۲۶۸	۱۳	*./۰۰۱
۲	تعداد مقاله از هر نویسنده	۵/۶۲۰	۶۳	۰./۰۰۵
۳	تعداد نویسنده در هر مقاله	۲۰/۰۹۹	۳	*./۰۰۱
۴	درجه تحصیلی نویسنده اول مقاله	۵/۰۸۵	۱	*./۰۲۴
۵	وابستگی دانشگاهی نویسنده	۵۱/۱۴۱	۳۱	*./۰۱۳
۶	روش پژوهش مورد استفاده در مقالات	۱۰۵/۸۷۳	۵	*./۰۰۱
۷	جامعه مورد بررسی در مقالات	۳۶/۳۲۴	۱۹	*./۰۱۰
۸	روش نمونه‌گیری در مقالات	۴۴/۴۵۱	۶	*./۰۰۱
۹	متغیر یا مقوله اصلی مورد بررسی در مقالات	۲۹/۶۵۷	۱۵	*./۰۱۳
۱۰	ابزار گردآوری داده در مقالات	۳۷/۴۲۳	۵	*./۰۰۱
۱۱	روش تحلیل یافته‌ها در مقالات	۱۹/۱۹۷	۳	*./۰۰۱
۱۲	تعداد مقالات در نشریات مختلف علمی	۱۱۶/۴۷۹	۲۶	*./۰۰۱

نتایج جدول ۱ نشان از وجود اختلاف معنادار بین همه مؤلفه‌ها به جز تعداد مقاله از هر نویسنده دارد. جدول ۲ فراوانی دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های برگزار شده با موضوع مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی در ایران و خارج از ایران را نشان می‌دهد.

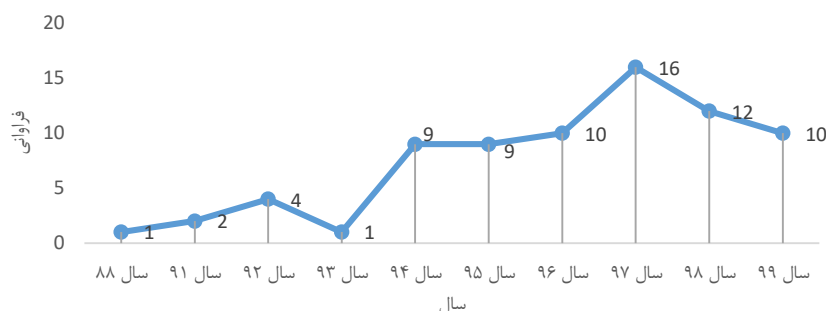
جدول ۲. فراوانی دوره‌های آموزشی و کارگاه‌های برگزار شده با موضوع مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی در ایران و خارج از ایران

ردیف	مؤسسات	فراوانی	فراوانی نسبی	درصد فراوانی	سال برگزاری
۱	دانشگاهی	۸	۰/۴۲	۴۲	۸۹ الی ۹۸
۲	غیردانشگاهی	۱۱	۰/۵۸	۵۸	۹۴ الی ۹۹
	جمع کل	۱۹	۰/۱۰۰	۱۰۰	
۱	دانشگاهی	۷	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۲۰۱۲-۲۰۲۰
۲	غیردانشگاهی	-	.	.	
	جمع کل	۷	۰/۱۰۰	۱۰۰	

محتوای کارگاه‌های رویدادهای ورزشی از جنبه فلسفی و روان‌شناختی (۶ مورد) از بعد زیست محیطی (۴ مورد)، از بعد مالی (۹ مورد)، از بعد آموزشی (۹ مورد)، از بعد فناوری (۶ مورد)، از بعد نیروهای داوطلبی (۶ مورد)، از بعد سازمانی (۷ مورد)، از بعد برنامه‌ریزی (۱۰ مورد) و از بعد فرهنگی و اجتماعی (۴ مورد) بودند.

در این زمینه کتاب‌های با موضوع رویدادهای ورزشی، کتاب‌های متعددی ترجمه، تألیف و منتشر شده است. در ایران و به زبان فارسی تا سال ۱۳۹۹ تعداد ۴۶ عنوان کتاب با موضوعات مرتبط با رویدادهای ورزشی در پایگاه داده خانه کتاب شناسایی شد. نخستین کتاب در سال ۱۳۷۰ چاپ شده است و برخی از کتاب‌ها بیش از ۱۰ بار چاپ شده‌اند. در سطح بین‌الملل نیز حدود ۱۹ عنوان کتاب به زبان انگلیسی تا سال ۲۰۲۰ شناسایی شد. در میان مؤلفان و مترجمان کتاب‌های به زبان فارسی مهرزاد حمیدی (دارای ۲ عنوان و چاپ هفدهم کتاب مدیریت و طرز اجرای مسابقات ورزشی)، غلامحسین شعبانی بهار (دارای ۱ عنوان کتاب با چاپ نوزدهم) دارای پر استقبالی‌ترین کتاب‌های مرتبط با رویدادهای ورزشی تا این دوران بوده‌اند. همچنین هاشم کوزه چیان با (سه عنوان) بیشترین فراوانی در عنوان کتاب را داشته‌اند. در سال‌های ۱۳۷۰ (۳ عنوان کتاب)، سال‌های ۱۳۸۰ (۱۸ عنوان کتاب)، سال‌های ۱۳۹۰ (۲۵ عنوان کتاب) به چاپ رسیده است. انتشارات حتمی (با ۵ عنوان کتاب) و بامداد کتاب (با ۴ عنوان) بیشترین فراوانی را از نظر چاپ کتاب با موضوع رویدادهای ورزشی داشته‌اند. از ۱۹ کتاب شناسایی شده به زبان انگلیسی نیز انتشارات هیومن کینتیکز با ۷ عنوان و روتلج با ۳ عنوان بیشترین فراوانی انتشار در این حوزه را به خود اختصاص داده بودند.

در بررسی وضعیت پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و گزارش‌های پژوهشی تعداد ۷۴ عنوان مرتبط با رویدادهای ورزشی شناسایی شد. دانشگاه‌های دولتی (۷۱/۶ درصد) بیشترین سهم را داشتند و الباقی دانشگاه‌ها (پیام نور، آزاد اسلامی و غیرانتفاعی) دارای سهم ۲۸/۴ درصدی بودند. در سال‌های ۱۳۸۰ به میزان ۱/۴ درصد و در سال‌های ۱۳۹۰ به میزان ۹۸/۶ درصد عناوین انجام شده است. نمودار ۱ فرایند انجام پایان‌نامه، رساله و گزارش پژوهشی با عنوان رویدادهای ورزشی از سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۹ را نشان می‌دهد.

نمودار ۱. فراوانی توزیع پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و طرح‌های تحقیقاتی بر اساس سال اجرا

بیشترین تعداد پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه رویدادهای ورزشی به شکل پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد (۵۸ درصد)، سپس گزارش پژوهشی با ۱۳/۵ درصد و بعد رساله دکتری با ۸/۱ درصد بوده است. بیشترین تعداد پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه رویدادهای ورزشی با راهنمایی رضا اندام (۴ مورد) و حسین عیدی (۴ مورد) صورت گرفته است. سایر اساتید دارای ۳ مورد راهنمایی پژوهش دانشگاهی شامل: مهدی طالب‌پور، محسن باقری، فاطمه عبدوی، یعقوب بدری آذرین و کیوان شعبانی مقدم بودند. سایر اساتید راهنما تعداد ۱ یا ۲ مورد راهنمایی پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه مدیریت رویداد ورزشی را در کارنامه خود ثبت کرده‌اند. وضعیت استفاده از انواع روش پژوهش در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و طرح‌های تحقیقاتی بر اساس روش تحقیق

روش تحقیق	فراوانی	درصد فراوانی
پیمایشی	۲۲	۲۹/۷
اکتشافی	۱۷	۲۳
همبستگی	۱۵	۲۰/۳
پس رویدادی	۱۰	۱۳/۵
توسعه‌ای	۶	۸/۱
موردی	۱	۱/۴
کل	۷۴	۱۰۰

وضعیت جامعه آماری مورد بررسی در پژوهش‌ها در جدول ۴ معرفی شده است.

جدول ۴. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و طرح‌های تحقیقاتی بر اساس جامعه آماری

جامعه آماری	فراوانی	درصد فراوانی
اساتید دانشگاه و صاحب‌نظران ورزشی	۱۹	۲۰
روسای هیات‌های ورزشی استان	۸	۸/۴
مدیران ورزشی کشور	۷	۷/۴
شرکت‌کنندگان	۷	۷/۴
برگزارکنندگان	۷	۷/۴
تماشاگران	۶	۶/۳
مربیان ورزشی	۵	۵/۳
مدیران رویداد	۴	۴/۲
دانشجویان	۱	۴/۲
داوطلبان	۱	۴/۲
ورزشکاران	۴	۴/۲
کارشناسان سازمان‌ها و ادارات غیرورزشی	۳	۳/۲
لیگ‌های ورزشی جهانی	۳	۳/۲
رویدادهای ورزشی کشور	۲	۲/۱
پیشینه و میانی نظری	۲	۲/۱
معلمان تربیت‌بدنی	۲	۲/۱
ادارات ورزش و جوانان	۲	۲/۱
مشتریان رویداد	۱	۱/۱
دانش آموزان	۱	۱/۱

۱/۱	۱	داوران
۱/۱	۱	کارکنان فدراسیون‌ها
۱/۱	۱	دانش آموزان
۱/۱	۱	طراحان نرم‌افزار
۱۰۰	۹۵	کل

وضعیت متغیرهای موردبررسی در پژوهش‌های انجام‌شده در جدول ۵ معرفی شده است.

جدول ۵. توزیع فراوانی و فراوانی نسبی پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و طرح‌های تحقیقاتی بر اساس متغیر پژوهش

متغیر پژوهش	فراوانی	درصد فراوانی
ارزیابی کیفیت برگزاری	۱۴	۱۸/۹
امکان‌سنجی برگزاری	۶	۸/۱
تماشاگران	۶	۸/۱
داوطلبان	۶	۸/۱
مدیریت رویداد	۶	۸/۱
اثر بر جامعه میزبان	۵	۶/۸
بازاریابی	۴	۵/۴
حمایت مالی	۴	۵/۴
مشتریان	۴	۵/۴
توسعه درآمدزایی	۲	۲/۷
توسعه گردشگری	۳	۴/۱
اثر بر توسعه ورزش	۳	۴/۱
هواداری	۲	۲/۷
اثر بر شهر میزبان	۲	۲/۷
توسعه درآمدزایی	۲	۲/۷
توسعه پایدار	۱	۱/۴
حق پخش	۱	۱/۴
حقوق ورزشی	۱	۱/۴
کل	۷۴	۱۰۰

۴. بحث و نتیجه‌گیری

از ۷۱ مقاله شناسایی‌شده با موضوع رویدادهای ورزشی به زبان فارسی، بیشترین مقالات مربوط به سال‌های ۱۳۹۲ به بعد هستند. یکی از دلایل احتمالی افزایش فراوانی مقالات با موضوع رویدادهای ورزشی می‌تواند شروع برگزاری کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی با ۶ گرایش و به‌طور مشخص گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی باشد. از میان ۷۹ نویسنده که در نوشتن ۷۱ مقاله داشتند، تنها ۷ نویسنده در دو مقاله حضور داشتند و مابقی نویسندگان، نامشان در تنها در یک مقاله ثبت‌شده است. از دلایل احتمالی این موضوع می‌تواند، فقدان توجه و تلاش لازم اساتید و پژوهشگران این عرصه برای انجام کار پژوهشی متمرکز بر روی رویدادهای ورزشی و معرفی شدن به‌عنوان یک برند شاخص در این عرصه باشد. اغلب نویسندگان بیشتر از دو اسم و اسم اول اغلب با مدرک دکتری بوده است و این خود می‌تواند تأکید بر انجام پژوهش‌ها به‌صورت پایان‌نامه

یا رساله دکتری باشد. در این میان بیشترین وابستگی نویسندگان مقالات ابتدا مربوط به میزان ۱۶/۸ درصد به دانشگاه آزاد اسلامی و البته دانشگاه آزاد کرمانشاه و سپس دانشگاه رازی کرمانشاه و دانشگاه پیام نور بود. بر این اساس به نظر می‌رسد که پژوهشگران شهر کرمانشاه گرایش بیشتری به مقالات رویدادهای ورزشی داشته‌اند. این امر می‌تواند در برنندینگ شهر کرمانشاه و دانشگاه‌های کرمانشاه در رویکرد تخصصی و حرفه‌ای برای پژوهش و حتی آموزش مدیریت رویدادهای ورزشی اثرگذار باشد. با توجه به افزایش قدرت انتخاب دانشجویان برای انتخاب دانشگاه، وجود یک دانشگاه برند یا یک شهر برند می‌تواند در انتخاب دانشجویان مؤثر باشد. بیشترین روش پژوهش استفاده شده در مقالات به روش پیمایش کمی بود. این نتیجه با نتایج پژوهش شریفیان و همکاران (۱۳۹۸)، عظیم‌زاده و همکاران (۱۳۹۹)، تکلی (۱۳۹۶)، عسکری و همکاران (۱۳۹۳)، عسگری زردابی و همکاران (۱۳۹۳)، اسموکر و گراپندورف (۲۰۱۸)، پیترز و همکاران (۲۰۱۴)، کوارترمن و همکاران (۲۰۱۰)، شیلبری (۲۰۱۰) و پدرسن و پیترز (۲۰۰۵) همسو است. از دلایل احتمالی این امر می‌تواند اولویت پیمایش‌های کمی و استفاده از ابزار پرسشنامه برای جمع‌آوری داده‌ها از سطح وسیع باشد. این موضوع خود گواهی برای روش‌های نمونه‌گیری کل‌شمار و با فراوانی بالا و استفاده از ابزار پرسشنامه نیز صدق می‌کند. با این حال در سال‌های اخیر روند استفاده از سایر روش‌ها به‌ویژه روش‌های کیفی رو به افزایش است و به نظر می‌رسد این فراوانی‌ها در سال‌های آینده با تغییرات بیشتری مواجه باشد. بیشترین متغیر یا مقوله موردبررسی به برگزاری رویداد، داوطلبان، گردشگری، ارزیابی موفقیت ورزشکاران و مربیان، امکان‌سنجی برگزاری، امنیت رویداد و بازاریابی اختصاص دارد. از دلایل احتمالی این موضوع می‌تواند رویکرد تازه به موضوع باشد که باعث انتخاب‌هایی با متغیرهای محوری برگزاری رویداد، داوطلبی یا گردشگری باشد. به نظر می‌رسد به روند رو به رشد شناسایی ابعاد گسترده قابل‌مطالعه و بین‌گرایشی مانند متغیرهایی چون بازاریابی، اقتصاد و رسانه رو به افزایش باشد. بیشترین تعداد مقالات رویدادهای ورزشی در نشریه مطالعات مدیریت ورزشی پژوهشگاه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی و نشریه مدیریت ورزشی دانشگاه تهران اختصاص دارد. از دلایل احتمالی این فراوانی سابقه بیشتر این نشریات است.

با مرور پایگاه‌های داده موردبررسی درباره کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت دانشگاهی و غیردانشگاهی در دو بخش داخل و خارج کشور تا پایان زمستان ۱۳۹۹ به تعداد ۲۶ مورد (۱۹ مورد داخلی و ۷ مورد خارجی) شناسایی شد. این فراوانی در حد ظرفیت‌های گسترده رویدادهای ورزشی که اصلی‌ترین محصول صنعت ورزش با گردش‌های مالی و آثار اجتماعی و سیاسی گسترده نیست. محتوای کارگاه‌های برگزارشده رویدادهای ورزشی از جنبه فلسفی و روان‌شناختی (۶ مورد) از بعد زیست‌محیطی (۴ مورد)، از بعد مالی (۹ مورد)، از بعد آموزشی (۹ مورد)، از بعد فناوری (۶ مورد)، از بعد نیروهای داوطلبی (۶ مورد)، از بعد سازمانی (۷ مورد)، از بعد برنامه‌ریزی (۱۰ مورد) و از بعد فرهنگی و اجتماعی (۴ مورد) بودند. به نظر می‌رسد برگزاری کارگاه‌های کاربردی با توجه به شناخت و درک ابعاد گسترده نیاز به توجه بیشتری در سطح ایران و جهان دارد. از میان تعداد ۴۶ عنوان کتاب فارسی نمایه شده در خانه کتاب و ۱۹ عنوان کتاب انگلیسی نمایه شده در گوگل اسکولار می‌توان نتیجه گرفت که فراوانی انتشار کتاب در این رابطه از فراوانی کتاب‌های انگلیسی بیش از دو برابر بیشتر است. از دلایل احتمالی این پدیده آن است که به دلیل وجود درس مدیریت رویدادها در هر سه مقطع تحصیلی و به‌ویژه مقطع کارشناسی، اغلب مدرسان ترجیح می‌دهند تا در این زمینه کتابی را تألیف نمایند. این در حالی است که نتایج پژوهش نیکنام (۱۴۰۰) بر ضرورت بهبود ویژگی‌های صوری، ساختاری و محتوایی تأکید شده است. استقبال گسترده از برخی کتاب‌های با موضوع مدیریت رویدادهای ورزشی به بررسی‌های عمیق‌تر و شناسایی وجه تمایز آن‌ها از ابعاد صوری، ساختاری، محتوایی، ناشر، قیمت و برند دانشگاهی دارد. فراوانی عناوین کتاب‌ها از سال ۱۳۹۰ افزایش یافته و بیشترین فراوانی را دارد. از دلایل احتمالی این امر برگزاری کارشناسی‌ارشد گرایش مدیریت رویدادهای ورزشی از همین سال است. به‌نظر می‌رسد انتشارات حتمی با ۵ عنوان کتاب و بامداد کتاب با ۴ عنوان کتاب در ایران و انتشارات هیومن کینتیکز با ۷ عنوان و روتلج با ۳ عنوان به‌عنوان فعالترین ناشران در چاپ و نشر کتب با موضوع رویدادهای ورزشی هستند. این فراوانی در کنار توجه به چاپ و کیفیت می‌تواند به برندسازی آن‌ها در این حوزه تخصصی کمک کند.

در رابطه با پایان‌نامه‌ها، رساله‌ها و گزارش‌های پژوهشی، دوسوم موضوعات به دانشگاه‌های دولتی (۷۱/۶ درصد) و الباقی به

دانشگاه‌های پیام نور، آزاداسلامی و غیرانتفاعی اختصاص داشتند. این امر توجه بیشتر دانشگاه‌های دولتی در پایان‌نامه، رساله و گزارش پژوهشی را نشان می‌دهد. البته در اینجا نیز تمرکز اساتید یک دانشگاه یا منطقه می‌تواند به برندسازی دانشگاهی یا منطقه‌ای کمک کند. روند افزایشی فراوانی از سال ۱۳۹۰ به دلیل احتمالی ظهور کارشناسی‌ارشد با گرایش مدیریت برگزاری رویدادهای ورزشی بوده است. فراوانی بیشتر تعداد پایان‌نامه‌های کارشناسی‌ارشد نسبت به گزارش پژوهشی و رساله دکتری، گواهی بر این مدعاست. بیشترین تعداد پژوهش‌های دانشگاهی در حوزه رویدادهای ورزشی با راهنمایی رضا اندام و حسین عیدی هرکدام با ۴ مورد و سپس مهدی طالب پور، محسن باقری، فاطمه عبدوی، یعقوب بدری آذرین و کیوان شعبانی مقدم با ۳ مورد راهنمایی بوده‌اند که این آمار گرایش این اساتید را به این حوزه نشان می‌دهد. در این گزارش‌ها نیز روش پیمایش کمی، بیشترین سهم را به خود اختصاص داده بودند. جامعه آماری مورد بررسی بیشتر از دانشگاهیان و اساتید دانشگاه بوده است که از دلایل احتمالی این مسئله دسترسی بیشتر دانشجویان به اساتید نسبت به سایر افراد درگیر در رویدادهای ورزشی باشد. بیشترین متغیر مورد بررسی در این بخش ارزیابی کیفیت برگزاری رویدادها بوده است.

در مجموع مرور وضعیت ابعاد مختلف آموزشی و پژوهشی مرتبط با رویدادهای ورزشی، یک رویکرد حرفه‌ای و تخصصی در توجه به این تخصص را نشان نمی‌دهد و به سختی می‌توان در مجموعه ابعاد، فرد، دانشگاه یا منطقه خاصی را به‌عنوان برند شاخص در این عرصه معرفی کرد. در شرایطی که بسیاری از متخصصان مدیریت ورزشی به دنبال فرصتی برای شناسایی شدن به‌عنوان یک متخصص با خدمات متمایز هستند، بهترین فرصت تخصصی شدن و تمرکز مطالعاتی بر روی حوزه شناخته‌شده‌ای چون برگزاری رویدادهای ورزشی است. از سوی دیگر با گسترش برنامه‌های آموزش مدیریت ورزشی در دانشگاه‌های مختلف کشور و روند رو به کاهش تعداد دانشجویان به‌ویژه در مقاطع تحصیلی کارشناسی و کارشناسی‌ارشد، برنامه‌ریزی برای آموزش و پژوهش تخصصی در زمینه رویدادهای ورزشی، علاوه بر زمینه جذب دانشجویان بیشتر، زمینه حرکت به سمت دانشگاه‌های نسل سوم (کارآفرین) و نسل چهارم (نیاز محور) را فراهم می‌کند. این رویکرد علاوه بر زمینه حضور اثرگذار دانشگاه یا دانشکده‌ها یا گروه‌ها در عرصه‌های مرتبط محلی و ملی برای کارگذاری در برگزاری رویدادها به دلیل ظرفیت‌های موجود مکانی و انسانی، می‌تواند ظرفیت‌های بین‌المللی علمی و عملی را هم ایجاد کند. با رویکرد دانشکده‌ها می‌توانند با تمرکز روی دوره‌های آموزشی (بلندمدت، کوتاه‌مدت و کارگاهی)، برگزاری همایش‌های تخصصی مرتبط، تولید منابع علمی مقاله و کتاب زمینه برندسازی خود را فراهم کنند. از آنجایی که برنامه‌های مصوب دانشگاهی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، ۵ ساله هستند و بسیاری از این نوع برنامه‌ها بعد از ۵ سال و بر اساس مطالعات و بازخوردهای حاصل، به اصلاح و تکمیل برنامه می‌پردازند؛ نتایج این پژوهش می‌تواند در شورای برنامه‌ریزی درسی کمک‌کننده باشد. همچنین دانشکده‌های علوم ورزشی و گروه‌های مدیریت ورزشی می‌توانند از نتایج این پژوهش در برنامه‌ریزی‌های آموزشی و پژوهشی استفاده نمایند.

پرتال جامع علوم انسانی

۵. منابع

- Abedi, A., and Shoakhi, A. (2010). The Comparison between Quantitative and Qualitative Research in Behavioral Science. *Strategy*, 18(1), 153-168. [Persian]
- Asgari, B., Elahi, A., Pursoltani zarandi, H. (2015). Analysis of Sport Management Articles Published in Journal of Research on Sport Science. *Sport Management Studies*, 6(22), 155-172. [Persian]
- Asgari zardabi, B., eydi, H., ghasemi, H., aedipoor, K. (2014). Analysis of Study Field of Sport Management Articles based on Master of Art (MA) Areas. *Communication Management in Sport Media*, 1(4), 9-16. [Persian]
- Azimzadeh, S., Heydari, R., Darabi, M., shajiee, K. (2021). Quantitative content analysis of brand-related research trends in the Iranian sports industry. *Sports Marketing Studies*, 1(4), 52-22. [Persian]
- Dolatshah, F., sabancei, R., GhasemiOne, H. (2015). Analysis of books and sports events management courses at universities in Iran until the end of 1393. *Communication Management in Sport Media*, 2(4), 21-29. [Persian]
- Emery, P. (2016). Past, present, future major sport event management practice: The practitioner perspective.

- Sport Management Review, 13(2), 158-170.
- Eydi, H., Yousefi, B. (2016). SWOT of Hosting Mega Sport Events in Iran. *Sport Management Studies*, 8(39), 171-188. doi: 10.22089/smrj.2016.899 [Persian]
- Ghasemi, H., Keshkar, S., Rasekh, N., and Izadparast, L. (2020). *Fundamentals of Sports Sciences*. Tehran: Andishehara. [Persian]
- Miragaia, D.A.M., & Soares, J.A.P. (2017). Higher education in sport events management: A systematic review of research topics and trends. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 21, 101-116.
- Modarresi Saryazdi, S., Abbaspour, A., Sakhdari, K., Ghiasi, S. (2020). Identifying the Organizational Factors Affecting the Entrepreneurial University: A Meta-synthesis. *Organizational Culture Management*, 18(3), 425-456. doi: 10.22059/jomc.2019.277833.1007749
- Mousavi, S., Ramezani Nejad, R., and Ebrahimpour, M. (2014). Bibliometric analysis and thematic distribution of books in the theoretical field of sports science in Iran based on bibliometric variables and thematic orientation. *University Textbooks; Research and Writting*, 17(31), 87-103. [Persian]
- Niknam, Parnian (2021). Bibliometric analysis and thematic distribution of books in the theoretical field of managing sports events in both Persian and English. Master Thesis in Sport Management, Payame Noor University of Tehran. [Persian]
- Pedersen, P. M. & Pitts, B. G. (2005), Examining the body of scholarship in sport management: A content analysis of the journal of sport management, the smart journal, 2 (1), 18-35.
- Pitts, B., Danylchuk, K., & Quarterman, J. (2014). Analysis of sport management literature: European sport management quarterly. *Choregia: Sport Management International Journal*, 2, 45-72
- Quarterman, J., Hwang, J. Y., Han, K., Pitts, B. G., Jackson, E. N., & Ahn, T. (2010, March). A content analysis of the International Journal of Sport Management. In Poster presented at the AAHPERD, Strength through Partnership conference, 16-20 March.
- Sharifian, I., Ghahremantabriz, C., Kariminejad, M., and Dehghani, M. (2019). Content analysis and trend of sports management articles published in scientific research journals. Fourth National Conference on Applied Research in Physical Education, Sports Science and Championship, Tehran. [Persian]
- Shilbury, D. (2011). A bibliometric analysis of four sport management journals. *Sport Management Review*, 14(4), 434-452.
- Smucker, M., & Grappendorf, H. (2018). A content analysis of sport management faculty collaboration: Single versus multiple authorship. *Sport Management and Related Topics Journal*, 4(2), 47-57
- Takali H. (2017). Tehran University Sports Management Research: Content analysis. *CJS*. 4 (1):45-51 URL: <http://cjs.mubabol.ac.ir/article-1-128-fa.html> [Persian]
- Sports Science Committee (2016). Curriculum for the doctoral course in sport management. Tehran: Department of Social Sciences, Higher Educational Planning Council of the Ministry of Science, Research and Technology. [Persian]
- Sports Science Committee (2011). General information, training program and undergraduate course title Master of Sport Management. Tehran: Department of Social Sciences, Higher Educational Planning Council of the Ministry of Science, Research and Technology. [Persian]
- Thomson, A., et al. (2019). Sport event legacy: A systematic quantitative review of literature. *Sport Management Review*, 22(3), 295-321